

Με τα λεηλατημένα τιμαλφή της Αγίας Σοφίας στήθηκε η Ευρώπη.

Γράφει ο Δημήτρης Νατσιός.

**“Τούρκοι διαβήκαν, χαλασμός, θάνατος πέρα ως πέρα”
B. Ουγκώ**

**“Θρήνος, κλαυθμός και οδυρμός, και στεναγμός και λύπη
Θλίψις απαρηγόρητος έπεσε τοις Ρωμαίοις!
Εχάσασι το σπίτι τους, την Πόλιν την αγίαν,
το θάρρος και το καύχημα και την απαντοχή τους”.**

Είναι οι τέσσερις πρώτοι στίχοι, από ένα κυπριακό “ανακάλημα”, θρηνητικό ποίημα για την Άλωση. Το όνομα του ποιητή δεν είναι γνωστό. Θεωρείται όμως ο καλύτερος θρήνος.

Τότε που τα “άνομα σκυλιά τες ανομιές τους κάναν”. Οδύρεται ο ανώνυμος Ρωμιός:

**“Όταν εις νουν θα θυμηθώ της Πόλεως τα κάλλη,
Στενάζω και οδύρομαι και τύπτω εις το στήθος,
κλαίω και χύνω δάκρυα μεθ’ οιμωγής και μόχθου.**

**Ο κόσμος της αγιάς Σοφιάς, τα πέπλα της τραπέζης,
της Παναγίας της σεπτής τα καθιερωμένα,
τα σκεύη τα πανάγια και πού να καταντήσουν”.**

Πολλοί και σήμερα θρηνούν. Τα “άνομα σκυλιά”, οι Τούρκοι, μαγαρίζουν και πάλι την Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία. Περιμένουμε από τους Φράγκους, την “διεθνή κοινότητα”, να πάρουν κυρώσεις. Αστεία πράγματα. Τέτοιες ανόητες ελπίδες τρέφουν οι πολιτικοί της εθελοδοουλίας. Οι Φράγκοι εξάλλου είναι αυτοί που πρώτοι κατέστρεψαν και λεηλάτησαν την Αγία Σοφία. Στρώθηκα και ξαναδιάβασα ένα ωραίο βιβλίο για την Αγία Σοφία. (Η Αγία Σοφία στον θρύλο και την ιστορία”, του Π. Σπυρόπουλου, εκδ. Καρδαμίτσα). Διαβάζω στην σελ. 71: “Κατά την στυγεράν εκείνην άλωσιν του 1204, υπό των Φράγκων, διεπράχθησαν ίσως απεχθέστερα υπό των χριστιανών μαχητών του σταυρού αίσχη, παρ’ όσα έμελλον μετά δύο και ήμισυν αιώνα να διαπραχθούν υπό των οπαδών του κορανίου”.

Μάλιστα ήταν τόση η ποσότητα των τιμαλφών κλοπιμαίων που για έναν χρόνο “πλοία κατάφορτα με πολύτιμα κειμήλια αναχωρούσαν κάθε τόσο από την Πόλη με προορισμό τα λιμάνια της Ευρώπης”. Τότε ιδρύθηκαν και τα πρώτα θησαυροφυλάκια, οι τράπεζες, των κρατών της Δύσης. Χάρης στον χρυσό και τα πολύτιμα σκεύη του ναού και της Πόλης οργάνωσαν οι Δυτικοί τις αποικιοκρατικές τους κατακτήσεις και λεηλασίες και γενοκτονίες. Εκτός από τα ελληνικά, κλασσικά γράμματα – και αυτά παραμορφωμένα, αυτό που ονομάζουν “Αναγέννηση”- οι Ευρωπαίοι...σταυροφθόροι κατέκλεψαν και τα αμύθητα πλούτη της Πόλης και της Αγια-Σοφιάς. Ολόκληρος ο πολιτισμός τους είναι στηριγμένος στο αίμα και στον πνευματικό μόχθο των Ελλήνων της πανωραίας Ρωμανίας. Χαρακτηριστικά ο ναός του αγίου Μάρκου στην Βενετία “ει τι έχη είναι της Αγίας Σοφιάς”, έγραφε ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Δωρόθεος.

Πολλά κειμήλια χάθηκαν κατά την διάρκεια της λεγόμενης Γαλλικής Επανάστασης, περίοδο σκότους και φρικτών εγκλημάτων που μας την παρουσιάζουν και στα ημέτερα σχολικά βιβλία ως περίπου παραδεισένια εποχή. Μάλιστα οι λεηλάτες Φράγκοι, ο αφιονισμένος στρατός του Πάπα, άρπαξαν πολλά τίμια λείψανα αγίων που φυλάσσονταν σε χρυσές ή αργυρές θήκες. ” Έδειχναν προτίμηση στα λείψανα αξιόλογων και ευρύτατα γνωστών αγίων και αποστόλων, ιδίως των τιμωμένων στην Δύση. Λόγω όμως

συνωνυμίας πολλών μικροτέρων αγίων, συναπεκόμισαν και πλήθος τέτοιων λειψάνων, με συνέπεια να ευρίσκονται ανά την Ευρώπη απίθανα σε αριθμό τεμάχια λειψάνων (π.χ. τρεις χείρες ή τρία οστά κνήμης) ενός δήθεν και του αυτού αγίου. (σελ. 75). Αυτοί, δηλαδή, γνώριζαν μόνο τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Πού να ξέρουν τον Ελεήμονα, τον Χρυσόστομο, της “Κλίμακος” ή τον “Καλυβίτη”; Γι’ αυτό υπήρξε σύγχυση, διακωμώδηση των αγίων και της εκκλησίας και τελικά κατέληξαν στην περιφρόνηση και στην αθεΐα.

Οι δε βάρβαροι Τούρκοι, μάστιγα της Ασίας; Ίδιοι και απaráλλακτοι εδώ και αιώνες;” Το φρικώδες και ακουόμενον, τις διηγήσεται; “. Ρήμαζαν, έσπαζαν, έσφαζαν, έτρωγαν με τα ιερά σκεύη, διέπρατταν ασχημονίες και προστυχιές πάνω στις ιερές τράπεζες. Με ιερατικές στολές και ενδύματα “εσκέπαζον ίππους και όνους και έτερα ανοσιουργήματα πλείστα εποΐουν, άξια θρήνου”.

Να σημειώσω κάτι: Τον Μάιο του 1346, καταστροφικός σεισμός κατακρημνίζει μέρος του ναού, την ανατολική αψίδα. Διαβάζω: «Όταν πρωί-πρωί εκυκλοφόρησε στην Πόλη, η θλιβερά είδηση», σημειώνει ο Γρηγοράς, «βοή και θρήνος ηγείρετο μείζων». Άδειασαν αμέσως οικίες και η αγορά και όλοι έτρεξαν να ιδούν το θλιβερό συμβάν... όλοι εβάλθηκαν να απομακρύνουν τα συντρίμια και «ουδ’ήν εκεί διακρίνειν πλούσιον εκ πενήτων, ουδ’ αδόξων ένδοξον (δηλ. Δεν μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει επιφανείς πολίτες από τους άσημους), ουδ’ εκ δεσπότης δούλον...», αλλά όλοι είχαν ένα σκοπό... και, καθώς οι γυναίκες είναι πιο επιρρεπείς στα δάκρυα, «πλούσιοι, δάκρυσι ραίνουσι τας τε πλίνθους και πέτρας», τις έπαιρναν κατόπιν στους ώμους τους, χωρίς να νοιάζονται για τα τυχόν πολυτελή φορέματά τους, που εσχίζοντο και εσκονίζοντο... Αυτό συνεχίστηκε επί τριάντα ολόκληρα μερόνυχτα». (σελ. 40). Ο ναός της του Θεού Αγίας Σοφίας αποκατεστάθη. Λέω πολλές φορές στους μαθητές μου. Ο μέγας Ιουστινιανός στους 40 κίονες που στήριζαν τον ναό έβαλε λείψανα αγίων. «Εν παντί κίονι των άνω και των κάτω, εν έκαστον λείψανον έχει ενθρονισμένον». Ακόμη και σήμερα βρίσκονται εκεί. Ενθρονισμένα στην καρδιά των κίωνων. Ο ναός είναι θεοστήρικτος και αγιοστήρικτος. Τα άγια λείψανα των παλληκαριών της πίστης, οι κίονες των αγίων Κωνσταντίνου, Δημητρίου, Γεωργίου, των αγίων Αποστόλων και των μεγαλομαρτύρων Παρασκευής και Βαρβάρας είναι στην θέση τους. Οι κολόνες της Αγιάς-Σοφιάς είναι

λειψανοθήκες. Στην Κωνσταντινούπολη συνέβησαν καταστρεπτικοί σεισμοί στο διάβα των αιώνων. Όμως ο ναός ποτέ δεν καταστράφηκε ολοσχερώς. Γιατί; Διότι στους πανέμορφους κίονές του υπάρχουν «ενθρονισμένα» λείψανα αγίων. Αυτό το ξέρουν οι Τούρκοι. Και χίλιους ιμάμηδες και μουεζίνηδες να βάλουν να τσιρίζουν, **η Αγία Σοφία είναι, επαναλαμβάνω, “η λειψανοθήκη της Ορθοδοξίας”**.

Είναι κατόρθωμα των Ελλήνων, μέσω του οποίου εκφράζουν ες αεί την πίστη τους στον Υιό και Λόγο του τριαδικού Θεού, ο οποίος “εξήλθε νικών και ίνα νικήση”.

Έτσι λέω των παιδιών είναι και η πατρίδα μας. Κατάσπαρτη από λείψανα και οστά αγίων. Η Ελλάδα είναι η Αγία-Σοφία της οικουμένης. Δεν πρόκειται ποτέ να πέσει και να χαθεί. «Η Ρωμιοσύνη θα χαθεί όντας ο κόσμος λείψει». Τώρα που κάποια κομμάτια της γκρεμίστηκαν και «ηκρωτηρίασται το κάλλος της», όλοι μαζί-«είμαστε στο εμείς»-ένδοξοι και άδοξοι να τρέξουμε να την αναστυλώσουμε, όπως έπραξαν τότε οι Ρωμιοί πρόγονοί μας.

**Δημήτρης Νατσιός
δάσκαλος-Κιλκί – Μέλος ΙΗΑ.**

International Hellenic Association

Πηγή : <https://professors-phds.com/>